

Tisztelt V é r t e s Judit!

Megkaptam Járosi Marci levelét melyben kéri azokat az évfolymtársakat akik még élnek, hogy írják meg Önnek emlékeiket Vértés Imre tanár urral kapcsolatosan. Megpróbálom felidézni azt a keveset ami eszembe jut.

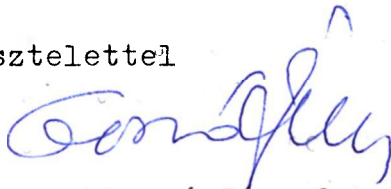
Én és még két osztálytársam különbözetivel mentünk át a technikumba így a robinsoni kezdést és az írkaosztást nem ismerem.

A tanár ur később viszont tanított munkaegészségtant is. Nagyon komoly és határozott ember volt. Amikor bejött az osztályba az első dolga az volt, hogy végignézett a padsoron és meg kellett igazítanunk, hogy azok elvágólag egyvonalban legyenek. Nagyon megtanultam és máig én is szeretem a rendet.

Az iskolánk tanulója egyszer ezernyolcszáz valamikor Deák Ferenc volt. Akkor még a piaristák tanítottak ott/még én is jártam 1948-ban. egy évig/Deák Ferencnek volt egy dombormű emléktáblája az iskola utca felőli falán amit a dicsőséges Rákosi elvtárs onnan levetetett. Később ezt a domborművet a karbantartó és egyben oktató Bandi bácsi műhelyében találtam ill. láttam meg. Tehát megmenekült. Mivel ez az okató is Imre bácsi "beosztottja" volt gondolom, hogy az Ő tudtával őrizte ezt a gyönyörű emléktáblát, tehát az Ő műhelyfőnöksége alatt

menekült meg az enyészettől; A mai napig is
megvan és vissza is került méltó helyére ahon-
nan annak idején. leverették ezek a brigantik.
Marci és Tavasz Feri levele nagyon megérintett
és nagyon sok szép emléket idézett fel bennem
igy többek közt áldott jó Vértés tanár ur
szigoru de emberi tartásban gazdag jellemét is.

Tisztelettel

Garzó József
1188.Kölcsey 147/b